

**R. P. Christophori De Ortega È Societate Iesu, Quondam
Scolasticæ Theologiæ publici Professoris, ac ejusdem
Facultatis Præfecti ... Theologia Controversiarum
Dogmaticarum, & Scholasticarum, de Divina ...**

**Ortega, Cristóbal de
Lugduni, M.DC.LXXX.**

2. De numeri vtriusque quantitate, & comparatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94285](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94285)

fit, ut ex suppositione, quod quis semel prædestinatus vel reprobatus sit, pro sua libertate possit ab alterutra sorte resilire, atque ad alteram migrare, ad quam nunquam potestas libertatis sue se extendit; sicut nec ex suppositione consensus sua libertate absolute positi, suam omittat, vel dissentium admittat; utraque enim potestas ad contradiçtionem coniungenda, quare, & chymica potestas foret. Quo circa, est illa Apocalypsi. 3. *Ecce quod habes, ne alius accipiat coronam tuam.* & 2. Petri. 2. *Satagite, ut per bona opera certam vestram vocationem, & electionem faciatis crasse nec germano à nobis supra, & sepe dato sensu intelligantur certitudinem prædestinationis quo ad effectus suos, & operum bonorum, & gloriæ ut eumque impugnaret, non autem quoad numeri prædestinatorum certitudinem, quam in præsentem defendimus, & demonstravimus. Scibi autem Deus decreta mutare, ac de semet à se conceptis penitentiam agere insinuari ab scriptura videtur, ut Ierem. 18. Ionæ. 3. Isaïæ 38. non de eodem omnino obiecto, in re, tempore, circumstantiis, & modo absolute à Deo habitis decretis intelligenda sunt; quare neque ex defectu constantiæ, & æternitatis, qua necessario Dei decreta simul, semelque durant evidens conclusionis nostræ ratio eis testimoniis mutare.*

6. Aliunde vero ex proximis Apocalypsis verbis, *tene quod habes, ne alius accipiat coronam tuam.* Ratio nostra videtur posse impugnari, quo ad numerum numeratum, & materialem. Etsi enim numerus numerans, verbi gratia, centenarius, vel millenarius, prædestinatorum certus, firmusque, cum obiective tum subiective Deo sit, est prædestinati cum explentes in particulari certi ex eius numeri constitutione divina non sunt, alioqui, quo pacto in locum viuis alius ingredi posset, ut eis verbis insinuat, ergo numerus ille numerans centenarius determinatus, nec maior nec minor saluandorum prædestinandorum decretus à Deo omni prolixus certitudine, ac firmitate est, ij vero quibus in particulari explendus est, sub disunctione solum, hi nihilum vel illi: quare ea ex parte minor probationis nostræ mutat. Placet cogitatio, & intelligentia eius testimonij nostro Ruiz de Montoia, sectione quarta, quam etiam confirmat primo. Quia Sapientis Architecti peritia est prius mansiones vel ædificia tot virbis disponere, quam hos vel illos incolas destinare. Secundo ex Gregorio. vigesimoquinto moral. capite decimo ad id Iobi. 34. *conteret multos, & innumerabiles, & stare faciet alios pro eis ita scribente. Quo electorum numerus certus, ac definitus ostenditur: numerans quidem non numeratus, ut patet, Consonat Augustinus de corrept. & gra. capite decimo tertio sub init. ad illa Baptiste Matthei tertio, *Facite dignum fructum penitentiarum, & nolite dicere apud vosmet ipsos, habemus patrem Abraham: potens est enim Deus de lapidibus istis suscitare filios Abraham.* Sic scribens. *Vi non desit numerus, qui promissus est Abraham.* Ac statim verbis Apocalypsis recitatis confirmans ait. *Si enim alius non est accepturus, nisi iste prædiderit, corius est numerus: ita etiam ex eo loco inferre dicuntur Primasius, Beda, Rupert, Haymo, Lyra, & alij. Singularem hanc cogitationem, & interpretationem ita reieci, disputatione 2. quæstione tertia. cert. secundo, numero septimo, ut vltioris impugnatione opus non habeant. Exemplum Architecti nil probat: multo enim peritior esset, si habitatorum virbis qualitatibus conditionibus, numeribusque singulariterque præcognoscit pro eis unicuique & singulis eorum domus, & mansiones accommodatissimas ædificaret. Ea vero præscientia, & peritia ultra creatam architecturam est, ac diuine in celestis Hierusalem structura reuerata: præterea ad rem præsentem tractum valde exemplum est, & aptatum impossibile.**

Christoph. de Orig. de Deo Pro, Tomus II.

cum gloriæ mansio actus vitalis visionis fruitionis que Dei sit, unicuique ita proprius, & essentia sua affixus, ut alterius esse repugnet, ut citato loco dicebamus. Partes ex anteriore præfinitione numeri numerantis prædestinatorum saluandorumque substitutione aliorum pro decedentibus ab eo numero, in quo antea fuerint, numerum numerantem seruati minime docent, sed ex gratuita misericordia aliquorum præ aliis qui æque prædestinati eligique subinde ad gloriam possent. Quod si præfatio aduerso sensu Iobi, & Gregorij testimonia intelligantur tot erunt prædestinati, quot reprobi contra ipsum Ruiz, & veritatem: quia granum salis, quo absurditatem hanc temperare, voluit ipse numero septimo; & id autem iadiget eam in bonum saporem possit condire.

CERTAMEN II.

De numeri vtriusque quantitate, & comparatione.

1. Vem quantumque numerum determinatum explant siue prædestinati, seu reprobi & sola Dei (cui exploratissimus vterque numerus est) reuelatione: quæ nullatenus extat, posset nobis innotescere, ac citra temeritatem dehisce: quare circa vtriusque numeri quantitatem id solum disputari corda te à nobis generatim potest, magnitudinis siue prædestinatorum, siue reproborum numerus, an alterutrum numerus sit exiguus: potest autem vtrorumque numerus tam ex Angelis, quam ex hominibus vel coniunctim sumptis, vel seorsim, & separatim acceptis compositus considerari, siue de numero prædestinatorum, siue de reproborum numero agatur: sub qua etiam diuersitate acceptionum numeri prædestinatorum, ac reproborum disputandum etiam est, cum de vtriusque numeri, quoad magnitudinem, & quantitatem, comparatione agamus, ut debita claritate & disputatio, & decisio procedant. Et vtrumque numerum, ex Angelis, & hominibus tam prædestinatis, quam reprobis constitutum magnum esse, & valde magnum prima nota, ac certa conclusio sit. Probatur facile, quia vterque numerus ex Angelis solis, & ex puris hominibus seu prædestinatis, seu reprobis constitutus magnus est: ergo vterque numerus ex vtriusque compositus valde magnus erit: siquidem numerus ex duobus magnis numeris constitutus nequit non magnus valde numerus esse: antecedens certum est, ut conclusionem secunda, & tertia patebit.

2. Dico secundo numerus vterque seu prædestinatorum, seu reproborum Angelorum seorsim ab hominibus sumptorum magnus numerus, & valde etiam magnus absolute est. Quoad numerum reproborum Angelorum, siue Daemonum probatur. Quia numerus, & multitudo Angelorum omnium à Deo creatorum innumerabilis, ac pene infinita est: atqui tertia eorum pars reproborum Angelorum, seu demonum est, ut constat ex Apocal. 12. numero quarto ubi draconis cauda tertiam partem stellarum caeli traxille dicitur, & numero nono draconem de quo loquitur explicat. Et proiectus est draco ille magnus, serpens antiquus, qui vocatur diabolus, & Satan, qui seducti vniuersum orbem, & proiectus est in terram, & Angeli eius (quos Iohannem nomine vocatur) cum illo missi sunt: ergo reproborum Angelorum numerus magnus valde est: innumeratus siquidem multitudinis pars tertia ma-

QQ. 2. goz

gna valde multitudo, & numerus est. Quod autem omnium Angelorum multitudo innumera, ac pene infinita sit. Constat primo, quia infima, & minimi numeri hierarchia Angelorum multitudo totam hominum præteritorum, futurorumque multitudinem duplo ut minimum superat cum horum singulis singuli Angeli sint deputati custodes ex iis qui in bono persistunt: cum autem infima hierarchia Angelis minus perfecti, & sapientes natura sua sint, ac de se proinde seductioni, & vitio aptiores: dimidiam reproborum partem ex Angelis hisse fuisse prædanti, vero similitudo, & conaturaliori ratione censendum est: cum autem pro hierarchiarum superioritate valde eorum numerum augeat, ut communiter Theologi censent, quantus Angelorum creatorum ad totas novem hierarchias spectantium numerus erit? Hinc quam maxima reliquorum Angelorum prædestinationum multitudo demonstratur; cum ex eo textu sit multitudo reproborum duplo maior. Secundo quia bonorum, seu prædestinationum Angelorum numerus præ sui multitudine innumerabilis ab scriptura asseritur Iob. 25. *Numquid est numerus militum eius? Daniel septimo 10. Militia millium ministrabant ei, & decies millies centena millium assistebant ei, & Apocalypsis quinto numerus Angelorum Dei throno assistentium millia millium esse dicitur.* Quo loquendi modo rerum innumerabilis multitudo significatur.

3. Dico tertio: prædestinationum reproborumque hominum numerus valde etiam magnus est, de prædestinationis constat. Primo ex Genesi. vigesima secunda ubi Deus ad Abraham, *Multiplicabo semen tuum sicut stellas cæli, & velut arenam, quæ est in litore maris, & Ierem. trigesimo tertio. Sicut dinumerari non possunt stellas cæli, & metiri arenam maris, sic multiplicabo semen David servi mei.* Quæ de spiritali filiorum virtutis propagatione, qui ex lapidibus, aiebat Baptista nuper suscitari ipsis à Deo possunt intelligenda præcipue, & intellecta à Patribus sunt: scilicet de prædestinatis atque ex fide viuis, sicut Abraham saluandis. Apocal. 7. *Vidi turbam magnam, quam denumerare nemo poterat ex omnibus gentibus stantes ante thronum.* Psalm. 138. *Dinumerabo eos, & super arenam multiplicabuntur & Mattheo octavo. Multi ab Oriente, & Occidente surgent, & recumbent cum Abraham, Isaac, & Iacob in regno cælorum.* Probat ratione, quia Christum pro omnium salute incarnatum totque durissima, & ignominiosissima crucem etiam, & mortem perpassum, pauculos solum homines saluati, reliquis innumeris perditis dedecere. Secundo quia ex prædestinatis hominibus, reparandus sit, & numerus, & sedes, ad quas lapsi Angeli ibant, directique per Dei sufficientem gratiam fuerunt, etsi non peruenirent: ac proinde tot saltem homines prædestinati sunt, quot sunt Angeli reprobi, iuxta intelligentiam communem: quare cum tanta sit creatorum à Deo Angelorum multitudo, quantam proxime diximus, eiusque tertia pars perierit: quam maximus prædestinationum hominum numerus evincitur: sed me quidem iudice non totus reproborum Angelorum numerus erit ex prædestinatis ad calculum implendus; sed quousque horum numerus pro cuiusque meritis peringat, qui tamen magnus numerus erit. Quod autem reproborum hominum magnus valde numerus, & innumerus sit, facilius adhuc probatur. De eis enim vel maxime proloquium verum habet. *Statuorum infinitus est numerus, & Psalm. 39. de eis dicitur: Multiplicati sunt super numerum.* Huc etiam faciunt omnia, quæ de comparatione numeri prædestinationum reproborumque hominum dicemus cert.

4. Dico quarto: comparatione facta collectionis omnium prædestinationum, & reproborum om-

nium, tam ex Angelis, quam ex hominibus comparatione maiore longe prædestinationum, quam reproborum numerus est. Probat facile ex dictis. Quidquid enim sit de numero prædestinationum, ac reproborum ad purum ex hominibus constati comparatione quoad magnitudinem vel puritatem cum omnium Angelorum numerus omnium hominum numero immensum patet, nec solum ter excedat, ac sola terra illorum pars reprobis constet, & si vnus solum vel alter homo prædestinatus Angelis, duplo quam demones, seu reprobi Angeli pluribus collectionem prædestinationum ex Angelis, & hominibus constatam collectioni reproborum ex vtriusque naturæ numeri magnitudine, & quantitate excedere evidentiū est. Accedit numerum prædestinationum Angelorum infima hierarchia ex qua sola custodes deputantur, & singulis singuli custodes deputantur; namque omnium prædestinationum, reproborumque hominum coniunctim sumptorum ut minimum æquatur cum tamen absolute loquendo plures ex omnibus reprobi, quam prædestinati citra controversiam sint; quod valde prædestinationum Angelorum numerum augeat: quare, & numerum prædestinationum ex ipsis, & hominibus collecti. Porro hæc conclusionis probatione numerum Angelorum prædestinationum numero reproborum æquonum ita esse maiorem; ut huic duplo excedat manifestum est: quare neque id conclusione & probatione separatim additis opus habet.

CERTAMEN III

De comparatione numeri prædestinationum ac reproborum ad purum ex hominibus coacti.

RES hæc nisi multiplici collectionis hominum omnium diversitate præmissis clariore dicta, & probabilitatis fundamentis aliquo negotio definiti. Prima ergo collectio ex omnibus hominibus tam fidelibus tam legis naturæ, scriptæ, & gratiæ, quam infidelibus esse, consideratque ad rem præsentem potest, & hominibus quidem tam infantibus ante rationis usum, quam adultis obnoxius. In qua acceptione dicendum est numerum reproborum, numero prædestinationum longe ac longissime esse maiorem. Est conclusio omnium Doctoribus Catholicis certa. Probat: quia innumerabilior, infidelium, quous triplicis illius legis tempore, quam fidelium turba est: & infideles omnes, tam adulti, quam parvuli obnoxios ad reprobos spectant. Adde collectionem ex adultis fidelibus & infidelibus facta (parvulis ætatemque seculi) adde rationem pro additamento secundo ex sancto Thoma producendam. Ampliorem etiam esse numerum reproborum. Probat primo ratione similitudinis. Quia infideles adulti plures multo fidelibus sunt, ac reprobi omnes: cum tamen non omnes adulti fideles sint prædestinati. Adde etiam iuxta collectionem hanc, ex fidelibus & infidelibus factam numerum infidelium reproborum adultorum ex parum esse numero fidelium prædestinationum ex parum esse numero fidelium prædestinationum. Ratio est: quia illorum numerus infidelium, fidelibus cunctis parvulis, & adultis prævalet: ac insuper et infidelium parvulis, quos addimus, multi valde infidelium parvulis, & lege gratiæ sine circumstantiis etiam scripta, & lege gratiæ sine circumstantiis ac f-